

مقایسه میزان تولید علوفه *Aeluropus lagopides* در تالاب هامون در زمان خشک‌سالی و پرآبی

چکیده

هدف از اجرای این پژوهش برآورد میزان تولید علوفه *A. lagopides* تالاب هامون در زمان معمولی و خشک‌سالی می‌باشد. برای اجرای این تحقیق یک محدوده در داخل تالاب هامون انتخاب و سطح و تعداد پلات‌های نمونه‌برداری با توجه به نوع گونه و تغییرات پوشش گیاهی تعیین گردید. به‌منظور برآورد میزان تولید علوفه ترانسکت خطی با توجه به یکنواختی پوشش گیاهی مستقر و ۱۰ پلات ۱ مترمربعی به فاصله ۵۰ متر از یکدیگر بر روی آن گذاشته شد و در سه تکرار برای مدت دو سال (سال معمولی ۸۹ و ۹۰ خشک‌سالی) انجام پذیرفت. میزان تولید علوفه به روش قطع و توزین، تعداد پایه، درصد تاج پوشش و درصد خاک لخت اندازه‌گیری گردید. برای انجام تجزیه آماری از نرم‌افزار MSTATC استفاده شد. نتایج نشان داد که متوسط تولید علوفه *A. lagopides* در تالاب هامون پس از ورود آب و در زمان خشک‌سالی به ترتیب ۸۸۶۹ و ۱۷۳ کیلوگرم در هکتار برآورد شد. متوسط خاک لخت تالاب هامون نیز در دو زمان موردبررسی ۷/۵ و ۸۴/۲ درصد برآورد گردید. تعداد پایه هر پلات در دو زمان مزبور به ترتیب ۱۹ و ۱۴ پایه شمارش شد. از این رو در سال‌های معمولی هر پایه گیاه قادر به تولید ۴۶/۷ گرم علوفه خشک بوده است. همچنین متوسط درصد پوشش گیاهی و خاک لخت در خشک‌سالی به ترتیب ۱۵/۸ و ۸۴/۲ درصد محاسبه شد. علاوه بر آن نتایج نشان داد که در ایام وجود آب و خشک‌سالی در تالاب هامون به ترتیب رابطه $P = 46/YN$ و $P = 15/YN$ بین تولید علوفه و تعداد پایه برقرار است. تجزیه و تحلیل آماری داده‌ها نشان می‌دهد که سال بر روی تعداد پایه، میزان تولید، درصد پوشش گیاهی و درصد خاک لخت اثر معنی‌داری دارد.

واژگان کلیدی: درصد پوشش گیاهی، تولید علوفه، بونو، قطع و توزین و تالاب هامون.

مقدمه

تالاب‌ها دارای ارزش ویژه‌ای برای بهبود اکوسیستم اطراف خود محسوب می‌شوند ولی بسیاری از بهره‌برداران بر این مهم واقف نیستند، به‌طوری‌که روز بروز بر دامنه تخریب آن‌ها افزوده می‌شود (مجنونیان، ۱۳۷۷؛ Beazley). گیاهان تالاب معمولاً در چهار گروه رویشی شامل گیاهانی که در نوار ساحلی رشد می‌نمایند، گونه‌هایی که داخل آب رشد نموده ولی برگ و گل آن‌ها معمولاً در سطح آب قرار دارد. گیاهانی که معمولاً مدت زیادی را زیر آب قرار دارند و گاهی در سطح آب شناور می‌شوند و انواع گیاهانی که در آب شناورند و بخش عمده‌ای از برگ‌های آن‌ها در سطح آب قرار دارند (Whitley et al., 1999). گیاهان تالاب نقش مؤثری در اکولوژی آن ایفاء نموده و وظایفی همانند بهبود کیفیت آب تالاب از طریق تصفیه رسوبات و مواد غذایی، مهیا نمودن غذا برای حیوانات آبی و خشکی، جلوگیری از فرسایش خاک، تغییر رنگ آب و تولید مواد ارگانیک دارد (Balla, 1994). این اکوسیستم‌ها محیط‌های متغیری هستند که به علت داشتن انواع پوشش گیاهی، توانایی تثبیت کیفیت آب را دارند. تالاب‌های فصلی به دلیل داشتن میکروارگانیسم‌های بیشتر نسبت به انواع دائمی، دارای تنوع گیاهی زیادتری می‌باشند. رقابت جامعه گیاهی از طریق فعالیت‌های درونی و عوامل متعددی از قبیل اقلیم، نوع خاک، موقعیت منطقه، رقابت گونه‌ها مشخص می‌گردد. دامنه بردباری گیاهان تالاب‌ها بالاست، به‌طوری‌که برخی از آن‌ها قادر به تحمل سیلاب‌ها و همچنین خشک‌سالی‌ها را در یک سال دارند (Froend et al.,

منصور جهان تیغ^{۱*}

۱. استادیار پژوهشی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی سیستان (زابل)

* نویسنده مسئول مکاتبات

Mjehantigh2000@yahoo.com

تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۲۰/۲۰

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۳/۰۸/۱۵

کد مقاله: ۱۳۹۳۰۴۰۰۶۳

این مقاله برگرفته از طرح پژوهشی است.

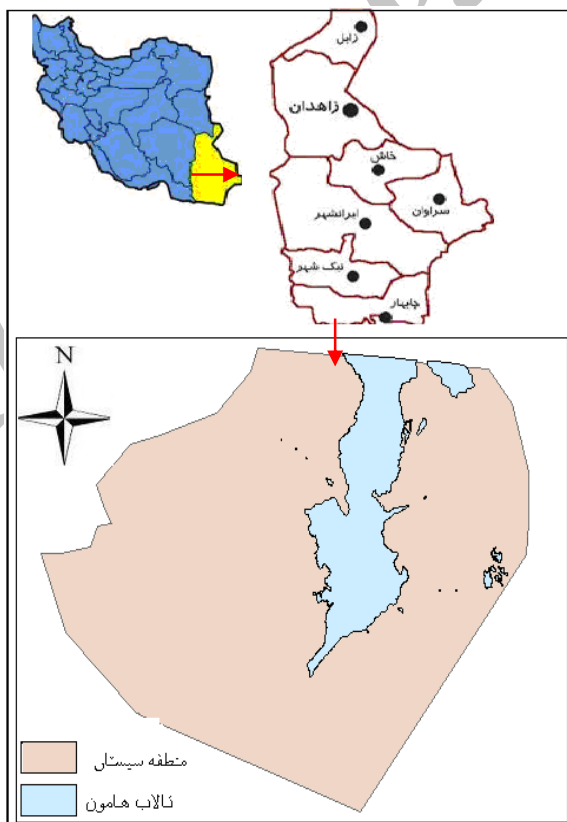

(1993). مطالعات صورت گرفته بر روی بخشی از تالاب انزلی نشان داد که ۱۰۳ گونه و زیر تقسیمات گونه‌ای متعلق به ۴۸ تیره و ۷۸ جنس از گیاهان آوندی در آن رویش دارند که بیشترین آن‌ها (۴۳/۱ درصد) را ژئوفیت‌ها تشکیل می‌دهد و ۶۱/۸ درصد گونه‌های تالاب در نواحی رویشی مختلف پراکنش دارند (عصری و افتخاری، ۱۳۸۲) که تعدادی از آن‌ها نیز با تالاب هامون مشترک هستند. هم‌چنین کریمی (۱۳۸۹) گیاهان فلور گیاهی تالاب گمیشان بندر ترکمن را مورد بررسی قرارداد. نتایج کار وی نشان داد که ۱۱۶ گونه در قسمت‌های مختلف تالاب پراکنش دارند که بخش عمده‌ای از آن‌ها را انواع گونه‌های شور پسند مانند *Tamarix*, *Salsola*, *Juncus*, *Phragmites* تشکیل می‌دهد. خشک‌سالی‌های متوالی و به همراه شوری خاک یکی از چالش‌هایی است که این اکوسیستم‌ها را تهدید می‌نماید. تنش شوری به همراه تنش خشکی از شرایط دشوار محیطی هستند که اغلب گیاهان با آن روبرو هستند. دلایل کاهش رشد گیاهان تقلیل میزان آب بر اثر شوری گزارش شده است. تنش شوری موجب تغییراتی در مقدار و نوع مواد متابولیکی تنظیم‌کننده رشد گیاه شده و از این طریق سرعت رشد گیاه را تحت تأثیر قرار می‌دهد (Arshi, et al., 2002). نخستین آثار کمبود آب در گیاهان به صورت بسته شدن روزنه‌ها بروز می‌نماید. به دلیل آنکه برای انجام عمل فتوسنتز تبدلات گازی ضروری است، لذا در اثر کمبود آب و بسته شدن روزنه‌ها تبدلات گازی کاهش و در نتیجه CO_2 کمتری در دسترس گیاه قرار گرفته که فرآیند نهایی آن کاهش شدت فتوسنتز است. یکی از مهم‌ترین تنش‌های محیطی که به طور جدی امنیت و پایداری تولید در اراضی مرتعی و حاشیه‌ای را تهدید می‌کند، تنش شوری می‌باشد (Liang, et al., 1996). توجه به ذخایر ژنتیک گیاهان مرتعی، اصلاح و توسعه قابلیت تولید این گیاهان برای تأمین تولید پایدار در اراضی مرتعی تحت تأثیر سطوح مختلف شوری و قلیایی حائز اهمیت است. زبرابه طرق مختلف همانند تنش اسمزی، کمبود عناصر ضروری، تنش اکسیداتیو و یا ترکیبی از این تنش‌ها می‌تواند بازده اراضی مرتعی موجود را تحت تأثیر قرار دهد (Dagar, et al., 2004). خشک‌سالی‌ها که هرچند سال در منطقه به وقوع می‌پیوندد باعث خشکی تالاب هامون و در نتیجه اثرات زیانباری بر روی محیط‌زیست طبیعی، فیزیکی و اقتصادی اجتماعی آن دارد. اثر خشک‌سالی بر محیط فیزیکی با کاهش مواد غذایی موجود در سطح خاک در اثر افزایش فرسایش بادی و آبی در منطقه همراه می‌باشد. *Aeluropus* یکی از گونه‌های است که قدرت سازگاری زیادی در منطقه داشته و دامنه بردباری زیادی دارد. به طوری که بیشترین رشد و تولید در سطوح شوری تا ۲۰۰ میلی مولار در این گونه به دقت آمد که بیانگر نیاز آن به محیط‌های شور است (Gulzar et al., 2003). اثر خشک‌سالی بر محیط بیولوژیکی با کاهش تنوع زیستی و پوشش گیاهی و جانوران همراه است (مهندسین مشاور آساران، ۱۳۸۶)، ولی گیاهان مقاوم از جمله بونو (*Aeluropus*) قدرت سازگاری در منطقه را دارند. Torbati و همکاران (1999) گزارش داد این گونه به عنوان یک علوفه مرتعی دارای ارزش غذایی زیادی است و علاوه بر آن به منظور ایجاد فضای سبز در مناطق مختلف مفید می‌باشد. از همین رو، شناخت ویژگی‌های رشد این گیاه از جنبه‌های مختلف و به خصوص واکنش‌های فیزیولوژیکی در شرایط تنش توأم شوری و خشکی از اهمیت زیادی برخوردار است. هم‌چنین رضوی و همکاران (۱۳۸۶) بیان نمودند که این گیاه علفی وحشی با سیستم فتوسنتزی C_4 از خانواده گرامینه است که توانایی رشد در خاک‌هایی با هدایت الکتریکی ۱۷/۵ تا ۶۲ دسی زیمنس بر متر را دارد و از لحاظ مقاومت به شوری یک هالوفیت اجباری و بومی ایران می‌باشد. این گونه در اراضی شور نواحی خشک و نیمه‌خشک کشور رویش می‌نماید و دارای خصوصیات بیولوژیکی و فیزیولوژیکی ارزشمندی است. هالوفیت تک‌لپه *A. lagopides* از نظر تأمین پوشش مرتعی در اراضی شور و حاشیه‌ای می‌تواند نقش مؤثری در حفاظت ذخایر آب‌وخاک و فراهمی نیاز علوفه‌ای دام‌ها داشته باشد. لذا با توجه به اهمیت این گیاه ارزشمند، در این آزمایش، توان تولید علوفه‌ای آن در شرایط تنش خشکی با شرایط مناسب آبی مورد مقایسه قرار گرفته است.

مواد و روش‌ها

تالاب هامون بزرگ‌ترین دریاچه آب شیرین در فلات ایران و خاورمیانه محسوب می‌شود که به ترتیب ۱/۳ و ۲/۳ آن در کشورهای ایران و افغانستان قرار دارد و آب رودخانه هیرمند که از کوه‌های بابا در کشور افغانستان سرچشمه می‌گیرد، وارد آن می‌شود. این تالاب در فاصله ۲۵ تا ۳۰

کیلومتری شمال و شمال غرب و شرق شهر زابل و در محدوده ۶۰ درجه و ۳۹ دقیقه تا ۶۱ درجه و ۳۵ دقیقه طول شرقی و ۳۱ درجه و ۱۵ دقیقه تا ۳۱ درجه و ۳۲ دقیقه عرض شمالی و با مساحتی حدود ۵۷۰۰ کیلومترمربع و عمقی بین ۱ تا ۵ متر قرار دارد. متوسط ارتفاع منطقه ۴۸۰ متر با شیب کم و خاک آن رسوبی و مربوط به پایان دوره دوم و سوم، که توسط دوره چهارم پوشیده شده است، می‌باشد. pH خاک بین ۸ و ۹ در نوسان و متوسط بارندگی سالانه حدود ۵۰ میلی‌متر و بیشترین درصد آن در زمستان ریزش می‌نماید. میانگین درجه حرارت گرم‌ترین و سردترین ماه سال به ترتیب ۳۵ (تیر) و ۹/۲ (دی) درجه سانتی‌گراد و متوسط تیخیر ۵۰۰۰ میلی‌متر می‌باشد. از مشخصات بارز منطقه سیستان، وقوع بادهای ۱۲۰ روزه است که سرعت آن به ۱۲۰ کیلومتر در ساعت نیز می‌رسد. دریاچه هامون از سه بخش شامل هامون پوزک، صابری و هیرمند تشکیل شده است. بخش عمده‌ای از هامون پوزک و صابری در خاک افغانستان و کمی نیز در خاک ایران قرار دارد. سطح هامون‌ها به میزان آب ورودی به منطقه سیستان متفاوت بوده و تابعی از جریان آب در رودخانه هیرمند می‌باشد. در مواقع پرآبی و با ورود سیلاب سه هامون به هم متصل می‌شوند (جهان تیغ، ۱۳۹۱)، (شکل ۱). در محدوده موردبررسی گونه غالب *A. lagopides* است که رشد مناسبی داشته و اتکای دام‌های منطقه به چرای در این محدوده می‌باشد. برای اجرای این تحقیق محدوده‌ای در داخل تالاب هامون انتخاب و سطح و تعداد پلات‌های نمونه‌برداری با توجه به نوع گونه و تغییرات پوشش گیاهی تعیین گردید. به‌منظور برآورد میزان تولید علوفه در هر محدوده یک ترانسکت خطی به‌طور ۵۰۰ متر با توجه به یکنواختی پوشش گیاهی مستقر و ۱۰ پلات ۱ مترمربعی به فاصله ۵۰ متر از یکدیگر بر روی آن گذاشته شد و در سه تکرار برای مدت دو سال (سال معمولی ۸۹ و خشک‌سالی ۹۰) انجام پذیرفت. میزان تولید علوفه به روش قطع و توزین، تعداد پایه، درصد تاج پوشش و درصد خاک لخت اندازه‌گیری گردید. پس از خشک شدن، برداشت‌ها با ترازوی با دقت ۰/۰۱ گرم توزین گردید. این کار در دو مقطع، زمان بی‌آبی و پرآبی دریاچه صورت گرفت. برای انجام تجزیه آماری از نرم‌افزار MSTATC استفاده شد.

شکل ۱: موقعیت دریاچه هامون در کشور، استان و شهرستان.

نتایج

مراغه تالاب هامون به‌طور مداوم تحت تأثیر دوره‌های ترسالی و خشکسالی کشور افغانستان قرار می‌گیرد. در ایام خشکسالی تمام مراتع منطقه از بین می‌رود ولی زمانی که آبی وارد دریاچه گردد، محیط مناسبی برای رشد گیاهان بومی منطقه از قبیل نی *Phragmites australis* چمن شور ساحلی *Aeluropus littoralis* بونو *Aeluropus lagopides* مرغ *Cynodon dactylon* و انواع گز *Tamarix sp* فراهم می‌شود. معمولاً در اسفندماه به دنبال بارندگی‌های کشور افغانستان و بروز سیلاب، آب وارد دریاچه می‌گردد و شرایط مطلوبی برای رشد و نمو گونه‌های گیاهی و بخصوص بونو (*A.lagopides*) که بخش اصلی علوفه منطقه را تأمین می‌نماید، فراهم می‌سازد. آب شیرین از نیازهای ضروری برای جوانه زدن بذور و هم‌چنین رشد گیاهان دائمی و به‌خصوص گونه‌های بونی است (نوری، ۱۳۹۱). پس از ورود آب به تالاب هامون نهال‌ها زیرآب با استفاده از اکسیژن موجود در آب، فتوسنتز انجام داده و با کاهش آب به رشد و نمود خود ادامه می‌دهند. در سال ۱۳۸۹ بارندگی‌های مؤثری در افغانستان روی داد که سیلاب‌های سنگینی را به همراه داشت. در اوایل سال ۱۳۹۰ با ورود آب به منطقه رشد و نمو گونه‌های گیاهی بخصوص *A.lagopides* آغاز و تا مردادماه ادامه یافت. این گونه گیاهی پایا، استولون‌دار با ساقه‌های بسیار متعدد چمنی که ریزوم افشان و خزنده دارد و دارای برگ‌های سبز مات بدون کرک و مقاوم به شوری بوده و برای دام‌ها خوش‌خوراک می‌باشد. گونه‌های بونی در تالاب هامون تا فروردین و در برخی از نقاط تا اوایل خردادماه ۱۳۹۰ چندین هفته زیرآب قرار داشته و پس از کاهش سطح آب، در عرصه‌هایی که دارای خاک سنگین بوده رشد و نموده که سهم بسزایی در تأمین علوفه دام‌ها ایفاء نموده است. متوسط تولید علوفه تالاب هامون در زمان پرآبی دریاچه ۸۸۶۹ کیلوگرم در هکتار برآورد شد که حداقل و حداکثر آن به ترتیب ۸۴۱۶ و ۹۲۷۳ کیلوگرم در هکتار می‌باشد (شکل ۲). متوسط خاک لخت تالاب هامون پس از خشک شدن تالاب ۷/۵ درصد است که دامنه آن بین ۸/۵ - ۶/۷ درصد متغیر است. تعداد گیاه هر پلات به‌طور متوسط ۱۹ پایه شمارش شد. از این‌رو در سال‌های معمولی هر پایه گیاه بونو قادر به تولید ۴۶/۷ گرم علوفه خشک می‌باشد (جدول ۱). بنابراین با توجه به بررسی‌های صورت گرفته در ایام وجود آب در تالاب هامون، رابطه (۱) بین تولید علوفه و تعداد پایه برقرار است.

$$P = \frac{46}{7N} \quad \text{رابطه (۱)}$$

تولید علوفه (گرم) = P تعداد پایه = N

جدول ۱: آنالیز پوشش گیاهی تالاب در منطقه صابری در سال آبی مناسب.

شماره پلاک	ترانسکت ۱			ترانسکت ۲			ترانسکت ۳					
	تعداد پایه	تولید علوفه (گرم)	پوشش گیاهی %	خاک لخت %	تولید علوفه (gr)	پوشش گیاهی %	تعداد پایه	تولید علوفه (گرم)	پوشش گیاهی %	خاک لخت %		
۱	۲۳	۹۰۰	۹۲	۸	۲۲	۹۲۴	۹۶	۴	۱۹	۹۰۲	۹۳	۷
۲	۲۷	۹۸۴	۹۶	۴	۲۰	۹۵۹	۹۰	۱۰	۱۸	۸۹۰	۹۰	۱۰
۳	۱۸	۶۸۷	۸۷	۱۳	۱۸	۱۰۰۸	۹۱	۹	۱۹	۹۲۰	۹۳	۷
۴	۲۵	۸۹۵	۹۲	۶	۲۴	۹۵۰	۹۵	۵	۱۵	۹۵۰	۹۴	۶
۵	۱۵	۸۶۴	۹۱	۹	۲۳	۹۱۱	۹۴	۶	۱۹	۹۰۸	۹۳	۷
۶	۱۸	۸۷۳	۸۲	۱۸	۱۸	۹۹۳	۹۵	۵	۲۳	۹۱۴	۹۷	۳
۷	۲۷	۱۰۰۴	۹۶	۴	۲۴	۷۸۶	۸۹	۱۱	۱۸	۹۸۲	۹۵	۵
۸	۲۰	۷۹۸	۹۳	۷	۱۴	۹۱۴	۹۱	۹	۲۰	۸۴۰	۹۳	۷
۹	۱۶	۶۴۷	۸۶	۴	۱۶	۹۹۳	۹۵	۵	۱۳	۸۱۰	۹۱	۹
۱۰	۱۷	۸۶۴	۹۱	۹	۱۹	۸۳۵	۹۰	۱۰	۱۶	۸۰۳	۹۴	۶
متوسط	۱۹	۸۴۱/۶	۹۱/۵	۸/۵	۲۰	۹۲۷/۳	۹۲/۶	۷/۴	۱۸	۸۹۱/۹	۹۳/۳	۶/۷

شکل ۲: نمونه‌ای از پوشش گیاهی *Aeluropus lagopides* در تالاب هامون در سال معمولی.

آنالیز پوشش گیاهی تالاب هامون در زمان خشک‌سالی نشان می‌دهد که دامنه تعداد پایه گیاهان بین ۱۴-۱۰ و متوسط تعداد آن‌ها ۱۱ پایه بوده است. متوسط تولید علوفه آن ۱۷۳ کیلوگرم در هکتار برآورد گردید و متوسط درصد پوشش گیاهی این منطقه نیز ۱۵/۸ و متوسط خاک لخت آن ۸۴/۲ درصد محاسبه شد (جدول ۲). با توجه به بررسی‌های صورت گرفته در خشک‌سالی تالاب هامون، بین تولید علوفه و تعداد پایه گیاه بونو رابطه (۲) برقرار است. شکل ۳ مقایسه میزان تولید علوفه در دو مقطع زمانی را نشان می‌دهد.

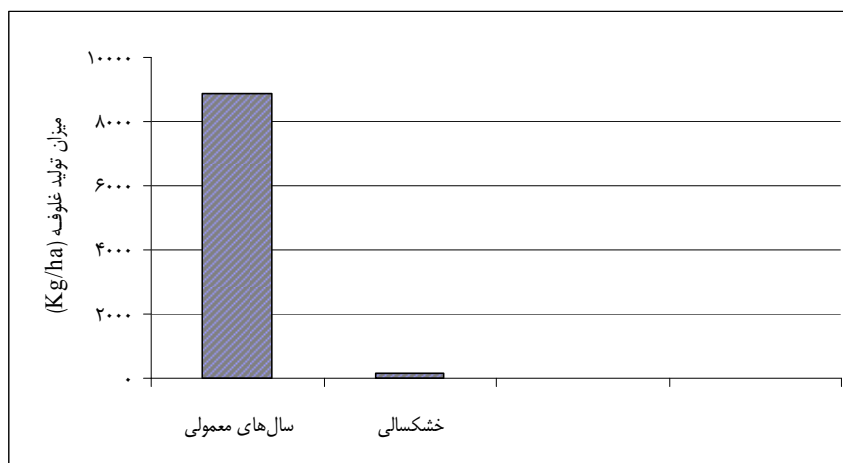
$$P = 15/7N$$

رابطه (۲)

که در آن تعداد پایه = N و تولید علوفه (گرم) = P.

جدول ۲: آنالیز پوشش گیاهی تالاب در منطقه صابری در زمان خشک‌سالی.

شماره نمونه	ترانسکت ۱			ترانسکت ۲			ترانسکت ۳			
	تعداد پایه	تولید علوفه (gr)	پوشش گیاهی %	خاک لخت %	تعداد پایه	تولید علوفه (gr)	پوشش گیاهی %	تولید علوفه (gr)	پوشش گیاهی %	خاک لخت %
۱	۱۰	۱۶	۱۵	۸۵	۱۳	۲۴	۱۵	۲۲	۱۶	۸۴
۲	۱۵	۱۸	۱۱	۸۹	۱۱	۹	۱۳	۲۴	۱۸	۸۲
۳	۱۳	۲۱	۱۵	۸۵	۱۰	۱۸	۱۲	۲۱	۱۵	۸۵
۴	۱۴	۱۶	۲۵	۷۵	۹	۲۵	۱۰	۱۵	۱۳	۸۷
۵	۱۵	۱۷	۲۱	۷۹	۱۴	۱۱	۱۳	۱۸	۱۸	۸۲
۶	۱۷	۱۳	۱۹	۸۱	۹	۲۳	۲۱	۱۴	۱۴	۸۶
۷	۱۶	۱۹	۲۶	۷۴	۸	۱۶	۱۴	۱۶	۱۷	۸۳
۸	۱۴	۲۴	۱۸	۸۲	۱۰	۲۴	۱۷	۱۰	۱۲	۸۸
۹	۱۱	۲۸	۱۲	۸۸	۱۲	۱۳	۱۰	۱۸	۱۶	۸۴
۱۰	۱۳	۲۴	۱۰	۹۰	۸	۲۵	۱۷	۹	۱۱	۸۹
متوسط	۱۴	۱۷	۱۷/۲	۸۲/۸	۱۰	۱۸/۲	۱۴/۲	۱۶/۷	۱۶	۸۴

شکل ۳: مقایسه تولید علوفه *Aeluropus lagopides* در ایام خشک‌سالی و سال‌های معمولی در تالاب هامون.

تجزیه و تحلیل آماری داده‌ها نشان داد که سال بر روی تعداد پایه‌ها اثر معنی‌داری دارد یعنی رویش تعداد پایه با میزان ورود آب (سال پرآبی) به تالاب هامون اثر مثبتی دارد. ولی اثر گونه معنی‌دار نیست. همچنین اثر متقابل سال بر نمونه بر روی تعداد پایه بی‌تأثیر می‌باشد. (جدول ۳).

جدول ۳: تجزیه واریانس تیمارهای مختلف از لحاظ تعداد پایه‌ها

F	MS	SS	Df	منبع تغییرات
*۱۲۷۱/۸۸	۱۱۵۵۵۳۵۹/۳۵	۱۱۵۵۵۳۵۹/۳۵	۱	سال
	۹۰۸۵/۲۳	۳۶۳۴۰/۹۳	۴	خطای ۱
۱/۰۶	۳۳۶۳/۹	۳۰۲۷۵	۹	نمونه
۱/۱۳	۳۵۸۰/۸	۳۲۲۲۷/۵	۹	اثر متقابل سال در نمونه
	۳۱۵۰/۵۴	۱۱۳۴۱۹/۷	۳۶	خطای ۲
		۱۱۶۶۷۶۲۲/۵۸	۵۹	کل

تجزیه و تحلیل تولید علوفه تالاب هامون نشان می‌دهد که سال بر روی تولید علوفه اثر معنی‌داری دارد، ولی سایر عوامل از قبیل نمونه، اثر متقابل سال در نمونه معنی‌دار نیست. یعنی در سال ورود آب به تالاب رشد بونو افزایش می‌یابد (جدول ۴).

جدول ۴: تجزیه واریانس تیمارهای مختلف از لحاظ میزان تولید علوفه.

F	MS	SS	Df	منبع تغییرات
*۱۲۷۱/۸۸	۱۱۵۵۵۳۵۹/۳۵	۱۱۵۵۵۳۵۹/۳۵	۱	سال
	۹۰۸۵/۲۳	۳۶۳۴۰/۹۳	۴	خطای ۱
	۳۳۶۳/۹	۳۰۲۷۵	۹	نمونه
	۳۵۸۰/۸	۳۲۲۲۷/۵	۹	اثر متقابل سال در نمونه
	۳۱۵۰/۵۴	۱۱۳۴۱۹/۷	۳۶	خطای ۲
		۱۱۶۶۷۶۲۲/۵۷	۵۹	کل

تجزیه واریانس تیمارهای مختلف از لحاظ میزان تولید علوفه نشان داد که سال بر روی تولید علوفه اثر معنی داری دارد ولی سایر موارد چنین اختلافی را نشان نمی دهد (جدول ۵).

جدول ۵: تجزیه واریانس تیمارهای مختلف از لحاظ درصد پوشش گیاهی

منبع تغییرات	Df	SS	MS	F
سال	۱	۸۱۲۴۳/۳۵	۸۱۲۴۳/۳۵	۴۰۳۳/۴۴*
خطای ۱	۴	۸۷/۵۳	۲۱/۸۸	
نمونه	۹	۱۱۹/۴۸	۱۳/۲۷	
اثر متقابل سال در نمونه	۹	۴۶/۸۱	۵/۲۰	
خطای ۲	۳۶	۵۴۹/۸	۱۵/۲۷	
کل	۵۹	۸۹۰۴۶/۹۸		

ریشه گیاهانی که آب مناسب در اختیار آن‌ها قرار می‌گیرد، به‌طور سریع به پایین رشد می‌نماید و سبب جذب آب و مواد غذایی می‌گردد. ریشه‌های عمیق نیز دریافت آب برای گیاه را تسهیل و سازگاری آن را در فصل خشک فراهم می‌نماید. چنین فرآیندی برای منطقه ریشه مفید است، به‌طوری که زمینه استفاده از آب کم کیفیت نیز برای گیاه به‌خوبی فراهم می‌گردد. از همین روی در فصل خشک نیز *A.lagopides* در عرصه رویش دارد. بررسی داده‌های درصد خاک لخت نشان می‌دهد که اثر سال بر روی آن معنی دار و سایر عوامل معنی دار نیستند (جدول ۶).

جدول ۶: تجزیه واریانس تیمارهای مختلف از لحاظ درصد خاک لخت.

منبع تغییرات	Df	SS	MS	F
سال	۱	۸۷۹۳۶/۸۱	۸۷۹۳۶/۸۱	*۹۷۵۲/۶۹
خطای ۱	۴	۳۶/۰۶	۹/۰۱	
نمونه	۹	۸۵/۳۵	۹/۴۸	
اثر متقابل سال در نمونه	۹	۵۴/۶۸	۶/۰۷	
خطای ۲	۳۶	۶۲۹/۲۶	۱۷/۴۸	
کل	۵۹	۸۸۷۴۲/۱۸		

بحث و نتیجه‌گیری

بخش عمده‌ای از بافت گیاهی را آب تشکیل می‌دهد. از این رو، کمبود آن در گیاهان عوارض شدیدی را سریعاً آشکار می‌سازد و مهم‌ترین عامل محدودکننده رشد و نمو گیاهان محسوب می‌شود. برای اینکه گیاه قادر به جذب آب باشد، باید پتانسیل آب سلول‌های ریشه نسبت به اطراف در حد پایین‌تری قرار گیرد. در واقع در شرایط تنش خشکی پتانسیل آب محیط گیاه منفی‌تر از شرایط طبیعی بوده و جذب آب توسط گیاه با مشکل مواجه می‌گردد. وقتی گیاهان به آب کافی دسترسی نداشته باشند، مقدار مواد بازدارنده رشد از جمله آبسزیک اسید، در گیاه افزایش می‌یابد. از طرفی مقدار هورمون‌های محرک رشد مانند اکسین‌ها، جیبرلین‌ها و سیتوکینین‌ها کاهش می‌یابد (Tuna et al., 2008). در شرایط تنش خشکی سطح برگ نیز کاهش یافته و این عمل هم کاهش فتوسنتز خالص را در پی دارد. علاوه بر آن هدایت مزوفیلی که از عوامل غیر

روزنه‌ای مؤثر بر شدت فتوستنز است نیز تحت تأثیر تنش خشکی قرار می‌گیرد. همچنین تنش شوری یکی از شرایط دشوار محیطی است که گیاهان با آن روبرو هستند که اغلب همراه با تنش خشکی می‌باشد (Ellis et al., 1995). بر اساس داده‌های موجود میزان آب در تالاب هامون تأثیر بسزایی در افزایش مقدار تولید علوفه دارد. به طوری که بارندگی مناسب در کشور افغانستان سبب ورود سیلاب‌های متعددی به داخل تالاب هامون می‌گردد که نقش بسزایی در تغییر سیمای منطقه ایفاء می‌نماید.

اکوسیستم تالاب هامون به گونه‌ای است که به دلیل بالا بودن سطح آب زیرزمینی، کیفیت آب آن به طور سریع تحلیل می‌رود. با توجه به بالا بودن میزان تبخیر و تعرق (حدود سه متر در ماه‌های خرداد، تیر و مرداد) آب تالاب خشک و گیاهان با کمبود آب مواجه می‌گردند. بنابراین محدوده تالاب هامون در هر دو زمان کم‌آبی و پربابی محیط مطلوبی برای رویش اکثر گیاهان نیست. با این وجود، گیاهانی قادر به رشد در آن هستند که نه تنها قادر به تحمل تنش خشکی و شوری باشند، بلکه دامنه بردباری زیادی نیز در مقابل عمق آب داشته باشند. *A.lagopides* گیاهی است که به خوبی قادر به رشد با هر دو شرایط کم‌آبی و پربابی اکوسیستم تالاب هامون می‌باشد، هر چند مقدار کمی و کیفی آن متفاوت است. این گیاه همواره در رقابت با گونه‌های گیاهی دیگر موفق بوده، به طوری که در برخی از نقاط تالاب هامون ۱۰۰ درصد پوشش آن مربوط به این گونه می‌باشد. همان طوری که نصیری و همکاران (۱۳۹۱) گزارش دادند، اکثر پروتئین‌های مورد بررسی در این گیاه تحت تأثیر شوری افزایش می‌یابد و عکس‌العمل آن در مقابل شوری یک‌روند پیچیده‌ای است که ابعاد مختلفی از فرآیندهای بیوشیمیایی و ساختاری در گیاه را تحت تأثیر قرار می‌دهد. بنابراین به واسطه تکامل بلندمدت در زیستگاه‌های شور و نامناسب، از قابلیت بالایی برای سازگاری و مقابله با غلظت‌های شوری زیاد برخوردار می‌باشد. گونه مورد بررسی در مقابل خشکی نیز دامنه بردباری زیادی از خود نشان می‌دهد. این گیاه تنها گونه‌ای است که قدرت رقابت با گیاه شور پسند گز (*Tamarix*) در بلندی‌های تالاب را دارد. اما در نقاط گودتر گز قادر به تحمل عمق زیاد آب را نداشته، بنابراین بونو (*A.lagopides*) جای آن‌ها می‌گیرد. افزایش درصد پوشش گیاهی در ایام پربابی، به دلیل وجود شرایط مطلوب برای گونه مزبور است که رشد مطلوب آن‌ها در پی دارد، به طوری که شاخه‌های (استولون) آن تا ۳ متر نیز گسترش می‌یابد، بنابراین سطح زیادی را می‌پوشاند. چنین وضعیتی باعث افزایش درصد پوشش گیاهی و کاهش درصد خاک لخت می‌گردد. در سال‌های کم‌آبی به دلیل تغییر اکوسیستم و تخریب محیط زیست تالاب، شرایط مناسب رشد این گونه گیاهی فراهم نمی‌گردد، بنابراین پایه‌های گیاه قادر به رشد و نمو مناسب نیستند که نتیجه آن کاهش درصد پوشش گیاهی و افزایش درصد خاک لخت می‌باشد. دلایل متعددی از جمله وجود آب مناسب، ورود هوموس زیاد به تالاب و تولید کود حیوانی در منطقه و قدرت سازگاری بالای آن باعث رشد و نمو مطلوب این گونه گیاهی می‌گردد. از این رو گونه مورد بررسی با توجه به توان تولید زیاد نقش بسزایی در اقتصاد منطقه سیستان، زاهدان و خراسان جنوبی دارد، به طوری که بخش مهمی از علوفه دام‌ها در سال‌های پربابی در تالاب هامون از این گیاه تأمین می‌گردد. از دلایل عمده این وضعیت، سازگاری گیاه بونو (*A.lagopides*) با شرایط سخت منطقه است. در زمان‌های گذشته که دریاچه هامون عمیق بوده است تمام سطح آن را گیاه نی (*Phragmites australis*) می‌پوشانده است. با گذشت زمان و ورود سیلاب‌های متعدد و ته‌نشین شدن لایه‌های رسوبی، کاهش عمق تالاب را به همراه داشته است. از طرفی، در طول خشک‌سالی‌های گذشته به دلیل بروز طوفان‌های سهمگین در منطقه، خاک سطحی حساس به فرسایش از بین رفته است، چنین فرآیندی مانع رویش هر نوع گیاهی به دلایل متعدد به‌ویژه نیاز به رطوبت زیاد و یا حساسیت به غرقابی در این اکوسیستم گردیده است. ولی گیاه بونو (*A.lagopideS*) به دلیل قدرت جوانه‌زنی بالا قادر به استقرار در منطقه شده است. زیرا ریشه این گیاه در زمین‌های سخت به راحتی گسترش می‌یابد و علاوه بر آن نسبت به سایر گونه‌های بومی دامنه بردباری بیشتری در مقابل غرقابی دارد. همچنین دارای استولون بوده و توانایی ایجاد شاخه‌های زیادی را دارد. از خصوصیات بارز این نبات آن است که می‌تواند در مقابل سیلاب و خشکی تابستان موقتاً زنده بماند، همان طوری که (Froend et al., 1993) گزارش داده‌اند. همچنین مقاومت در مقابل شوری زیاد در برخی از نقاط تالاب از ویژگی‌های مهم گیاه مزبور است. دلیل سازگاری را Akhani (۱۹۹۹) چنین بیان کرده است که *A.lagopideS* دارای سیستم C_4 از خانواده گرامینه می‌باشد و قادر به رشد در مکان‌هایی با هدایت الکتریکی ۱۷/۵ تا ۶۲ دسی‌زیمنس بر متر است و از لحاظ مقاومت به شوری یک هالوفیت به شمار می‌آید. بنابراین گیاه مزبور دارای خصوصیات بیولوژیک و فیزیولوژیک ارزشمندی برای تحمل به شوری

بالاست که می‌تواند به گیاه تک‌لپه‌ای مدل ژنتیک کوچک، مبدل گردد. مقایسه میانگین تولید در زمان معمولی نشان می‌دهد که میزان تولید آن اختلاف زیادی با زمان خشک‌سالی دارد. بالا بودن میزان تولید این گیاه به دلیل تولید شاخ و برگ زیاد و حرکت آن‌ها بر روی زمین است، به‌طوری‌که تمام سطح زمین را فرامی‌گیرد. از مهم‌ترین دلایل درصد تاج پوشش بالای این گیاه در تالاب هامون نیز به دلیل توسعه بخش‌های متعدد این‌گونه است. روند کاهشی در وزن خشک اندام‌های هوایی، ریشه، ارتفاع گیاه و برعکس افزایش طول ریشه نسبت به ساقه گیاه علت مقاومت آن به خشکی‌های طولانی می‌باشد. همان‌طوری‌که نتایج تحقیق عباسی (۱۳۸۶) نشان داد که با افزایش تنش خشکی و شوری سطح برگ در هر بوته *Aeluropus littoralis* وزن خشک اندام‌های هوایی، ریشه، ارتفاع گیاه، طول ریشه و سرعت رشد نسبی روند کاهشی داشت درحالی‌که نسبت طول ریشه به ساقه افزایش نشان داده است. بنابراین معنی‌دار بودن آنالیز آماری داده‌های تولید علوفه در ایام ورود آب ناشی از رفع نیاز آبی و عدم قرار گرفتن گیاه در مقابل تنش آبی است. به‌طوری‌که با مساعد بودن شرایط اکولوژیکی، ریشه آن نیز به پایین گسترش و رطوبت موردنیاز به‌آسانی در اختیار گیاه قرار می‌دهد، چنین فرآیندی رشد مناسب آن را به همراه داشته است که فرآیند آن تولید علوفه بالا می‌باشد. ولی در خشک‌سالی گیاه همواره تحت تأثیر تنش آبی قرار می‌گیرد، همان‌طوری‌که (Dichio et al., 2002) بیان کردند که کاهش آب قابل‌دسترس، رشد ریشه و تاج پوشش را کاهش می‌دهد. همچنین معنی‌دار بودن اثر سال ورود آب بر روی تاج پوشش را می‌توان به ادامه شرایط مساعد برای رشد و نمو گیاه در این زمان نسبت داد چنان‌که Bongi (۱۹۹۴) در تحقیقات خود به این نتیجه رسید که در شرایط آبیاری مناسب ریشه در محدوده مرطوب گسترش‌یافته و میزان تاج پوشش افزایش می‌یابد. بنابراین وجود آب در تالاب هامون باعث بهبود رشد گیاه *A.lagopides* می‌گردد.

منابع

- جهان تیغ، م.، ۱۳۹۱. تأثیر تغییر آب و هوایی بر گردشگری (مطالعه موردی دریاچه هامون - کوه خواجه سیستان)، دومین همایش گردشگری و طبیعت‌گردی ایران زمین، همدان.
- رضوی خ، ملبوبی م ع، فرهی آستینانی ص، قناتی ف، ۱۳۸۶. بررسی پارامترهای فیزیولوژیکی و مولکولی برخی از گیاهان وحشی غلات خوشیاوند گندم (آلوریوس) به تنش شوری، پایان‌نامه دکتری دانشکده علوم پایه دانشگاه تربیت مدرس.
- عباسی، ف.، ۱۳۸۶. اثر متقابل خشکی و شوری بر عوامل رشد دو گونه گیاهی *Aeluropus littoralis* و *Aeluropus lagopoides*، مجله علوم پایه دانشگاه آزاد اسلامی (JSIAU)، شماره ۶۶ صفحات ۱۲۸-۱۲۱.
- عصری، ی و افتخاری، ط.، ۱۳۸۲. معرفی فلوتور پوشش گیاهی تالاب سیاه کشیم، محیط‌شناسی، شماره ۲۹. صفحات ۱۹-۱.
- کریمی، ز.، ۱۳۸۹. بررسی فلوتور تالاب بین‌المللی گمیشان، مجله زیست‌شناسی ایران، جلد ۲۳، شماره ۳. صفحات ۴۴۷-۴۳۶.
- مجنونیان، ه.، ۱۳۷۷. تالاب‌ها (طبقه‌بندی، حفاظت تالاب‌ها، ارزش‌ها و کارکردها). انتشارات سازمان محیط‌زیست. تهران. ایران.
- مهندسین مشاور آبساران، ۱۳۸۶. توسعه منابع آبی تالاب هامون، شرکت توسعه منابع آب‌و خاک سیستان، صفحه ۴۵.
- نصیری ن.، ق.، نعمت زاده، ح.، عسکری و شکری، ا.، ۱۳۹۱. مطالعه پاسخ پروتئوم برگ گیاه در شرایط تنش شوری، مجله تازه‌های بیوتکنولوژی سلولی-مولکولی، دور دوم، شماره ۸، ص ۳۵-۲۶.
- نوری، غ.، ۱۳۹۱. پوشش گیاهی هامون، <http://www.irandeserts.com>.

Akhani H, Ghorbanli M. 1999. A Contribution to the Halophytic Vegetation and Flora of Iran. Towards the Rational Use of High Salinity Tolerant Plant, 1: 35-44.

Arshi, A., Abdin, M. Z. and Iqbal, M. 2002. *Biologia Plantarum*, 45(2), 295.

Balla, S. 1994. Wetlands of the Swan Coastal Plain, Their nature and management. Water Authority of Western Australia and the Department of Environmental Protection, Australia.

Beazley, M. 1993. Wetland in danger. Reed international Books Limited.

Bongi G. and palliotti A. 1994. Hand book of environmental physiology of fruit crop. CH. 6. Pp: 165-187. Ed schaffe and Anderson. CRC press Inc.

Dagar, J.C., Bhagwan, H. and Kumar, Y., 2004. Effect on growth performance and biochemical contents of *Salvadora persica* when irrigated with water of different salinity. *Indian J Plant Physiol*, 9: 234-240.

Dichio B., Romanom, Nuzzo V. and Xiloyannis C., 2002. Soil water availability and-relationship between canopy and roots in young olive trees (cv coratiana). *Proc. 4th IS on olive growing*. Eds.C. Vitagliano and G. P.Martelli. *Acta Hort.* 586, ISHS 2002.

Froend, R.H. Farrell, R.C.C. Wilkins, C.F. Wilson, C.C. and McComb, A.J.1993. Wetlands of the Swan Coastal Plain, Volume 4. The Effect of Altered Water Regimes on Wetland Plants.

Ellis, R.H., P.Q. Craufurd, R.J. Summerfield, and E.H. Roberts, 1995. Linear relations between carbon dioxide concentration and rate of development towards flowering in sorghum, cowpea and soyabean. *Annals of Botany*. 75:193-198.

Gulzar, S., Khan, M.A. and Ungar, I.A., 2003. Effects of salinity on growth, ionic content, and plant-water status of *Aeluropus lagopoides*. *Commun Soil Sci Plant Anal*, 34:1657-68.

Tuna, A., Kaya, C., Dikilitas, M., Higgas, D., 2008. The combined effects of gibberellic acid and salinity on some antioxidant enzyme activities, plant growth parameters and nutritional status in maize plants, *Environmental and experimental botany*, 62: 1-9.

Torbati-nejad, N., Maghsud-Lorad, M. H. and Gharebash, A. M.). 1999. *J. Agric. Sci. Natur. Resour*, 7 (2), 31.

Whitley, J.R., Bassett, B., Dillard, J.G. and Haefner. R.A. 1999. Water plants for Missouri ponds. Missouri Department Conservation, Jefferson City, Missouri, 151 p.